

[Hasle.]

Med Hensyn til Renten for Kreditforeningslaan maa jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Krag udtrykke min Forbavelse over, at Ministeren tager det Standpunkt, han her gør, idet han foreslaar uden videre at tillade Udstedelse af 4½ og 5 pCt. Obligationer og foreslaar, at endog højere nominel Rente skal kunne gives med hans Tilladelse. Det er ikke den Vise, vi har hørt i de sidste to—tre Aar. Vi har hørt hele Tiden, at det værste, man kunde gøre, det var at røre ved den nominelle Rente, for det vilde faa Indflydelse paa den effektive Rente. Jeg har aldrig troet paa dette. Jeg skal derfor i hvert Tilfælde ikke have noget imod at overgive denne Del af Forslaget til en velvillig Behandling, selv om jeg godt ved, at der er mange, der er betænkelige ved det, og at der intet eksakt Bevis kan føres paa dette Omraade. Rigtigere havde det maaske været, om man havde standset ved den Laanetype, der har været den mest yndede siden Aarhundredskiftet, nemlig ved de 4½ pCt.

Nu udtaler Kommissionen ganske vist, at det er gældende Lovgivning, at Kreditforeningerne kan udstede 4½ og 5 pCt. Obligationer. Jeg vil dog sætte et Spørgsmaalstegn ved dette. Motiveringen for denne Udtalelse maa formentlig være Ligelighedsprincippet, at hvad man har givet en Kreditforening, kan man ikke nægte en anden. Det er jo muligt. Jeg synes, det er rigtigt, at man ser saaledes paa det fra Administrationens Side. Men det er een Sag; et andet Spørgsmaal er, om en Kreditforening vilde kunne gennemtvinge en saadan Ligelighed ved Domstolene; det stiller jeg mig i hvert Fald meget tvivlende over for.

I denne Forbindelse synes jeg nu heller ikke, man kan undlade at se hen til den Rentelovgivning, som vi i øvrigt har her i Landet. Er det virkelig muligt at sige til Kreditforeningerne: I maa optage 5 pCt.s Laan, og til Hypotekforeningerne: I maa optage 5½ pCt.s Laan, men sige til Tredieprioriteten: I maa kun faa og give 5 pCt. Jeg skal ikke vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse ved at rejse dette Spørgsmaal, men jeg henstiller dog til den højtærede Minister at tage dette Punkt op til nøjere Undersøgelse i en anden Sammenhæng, for jeg synes ikke, det er muligt at opretholde denne Bestemmelse.

I § 24 gives der en Regel om, at Kreditforeningerne ikke kan fraskrive sig Retten til en Amortisation ved Opkøb. Denne

Bestemmelse staar i Forbindelse med den Bestemmelse, jeg nylig nævnte, om de højere forrentede Obligationer. Jeg er imidlertid betænkelig ved denne Bestemmelse, fordi jeg tror, den ligefrem vil gennemtvinge de nominelt højere forrentede Obligationer, og der mener jeg, man ikke bør lægge noget Pres paa Kreditforeningerne; de maa efter deres bedste Skøn selv vælge Rentetypen. Men det kan ikke nytte noget med det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen at sige: Vi kunde jo lade dem prøve, for i det Øjeblik man prøver, er Virkningen paa Kursen der, og det var det, vi skulde undgaa. Det er altsaa en Bestemmelse, som jeg maa tage et Forbehold over for, det vigtigste Forbehold, jeg maa tage sammen med mine Udredninger om det Forslag, der er fremsat angaaende Repræsentantskabets Udelukkelse fra de administrative Beføjelser.

En ganske ejendommelig Regel, som allerede det ærede Medlem Hr. Krag gjorde opmærksom paa, findes i § 29 om Ansættelse af Værdipapirer. Der er ikke mindre end tre Klausuler for ikke at faa dem sat for højt, nemlig disse: man skal anvende Gennemsnitskursen for 10 Aar, dernæst maa Ansættelsen ikke være højere end den sidst noterede Køberkurs, og endelig maa Værdipapiret ingen Sinde optages højere end til Pari. Det sidste finder jeg ganske rimeligt, da Papiret absolut maa ende med Pari. Jeg tror ikke, Bestemmelsen faar nogen større skadelig Betydning, men det er dog en ejendommelig Bestemmelse, som maaske nok kunde trænge til en nærmere Redegørelse fra Ministerens Side i Udvalget.

Endelig maa jeg i denne Forbindelse — men det skal jeg komme tilbage til, naar vi faar Lovforslaget om de midlertidige Bestemmelser under Behandling — tale om § 1 i Loven af 16. December 1933, som her i Kreditforeningslovforslagets § 31 foreslaas opretholdt. Over for dette maa jeg altsaa blot indtil videre ligeledes tage et Forbehold.

Mit Partis Stilling til det foreliggende Lovforslag er altsaa den, at vi tager bestemt Forbehold over for Repræsentantskabsbestemmelsen og over for Spørgsmaalet om Amortisation ved Opkøb, og naturligvis forbeholder vi os at se paa en Række Enkeltheder, men i øvrigt en velvillig Indstilling, der kan tilsige Ministeren Gennemførelse af dette Lovforslag med vore Stemmer inden for en kort Tid.

Med Hensyn til Lovforslaget om Købstadhypotekforeninger har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Paa en Maade betegner det et større Brud med Fortiden, langt større end for Kreditforeningerne,